

WYROK TRYBUNAŁU**(druga izba)****z dnia 3 marca 2005 r.**

w sprawach połączonych C-21/03 i C-34/03 Fabricom SA przeciwko państwu belgijskiemu⁽¹⁾ (wniosek Conseil d'Etat o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Roboty budowlane, dostawy i usługi — Sektory gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji — Zakaz dopuszczenia udziału lub złożenia oferty w stosunku do osoby, która przyczyniła się do postępu w zakresie danych robót budowlanych, dostaw lub usług)

(2005/C 106/08)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie w sprawach połączonych C-21/03 i C-34/03, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone przez Conseil d'Etat (Belgia), postanowieniami z dnia 27 grudnia 2002 r., które wpłynęły do Trybunału odpowiednio w dniach 29 i 22 stycznia 2003 r., w postępowaniach: Fabricom SA przeciwko państwu belgijskiemu, Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric, i. J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 3 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Dyrektywa Rady nr 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, zmieniona dyrektywą nr 97/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1997 r., a dokładniej jej art. 3 ust. 2, dyrektywa Rady nr 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy zmieniona dyrektywą nr 97/52, a dokładniej jej art. 5 ust. 7, dyrektywa Rady nr 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane zmieniona dyrektywą nr 97/52, a dokładniej jej art. 6 ust. 6, jak również dyrektywa Rady nr 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmieniona dyrektywą nr 98/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., a dokładniej jej art. 4 ust. 2, sprzeciwiają się uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 26 dekretu królewskiego z dnia 25 marca 1999 r. zmieniającego dekret królewski z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji oraz w art. 32 dekretu królewskiego z dnia 25 marca 1999 r. zmieniającego dekret królewski z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi oraz koncesji na roboty publiczne, które nie zezwala na złożenie wniosku o dopuszczenie do udziału lub na złożenie oferty na zamówienie publiczne na roboty budowlane,

dostawy i usługi osobie, która zajmowała się badaniami, doświadczeniami, opracowaniami i postępowaniem w zakresie tych robót budowlanych, dostaw lub usług bez umożliwienia jej wykazania, że w konkretnej sprawie nabyte przez nią doświadczenie nie może fałszować konkurencji.

2. Dyrektywa Rady nr 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, a dokładniej jej art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 5, jak również dyrektywa Rady nr 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, a dokładniej jej art. 1 i art. 2, sprzeciwiają się temu, by podmiot zamawiający, aż do zakończenia badania ofert, mógł odmówić dopuszczenia do udziału lub złożenia oferty przedsiębiorcy związanemu z jakąkolwiek osobą, która zajmowała się badaniami, doświadczeniami, opracowaniami i postępowaniem w zakresie robót budowlanych, dostaw lub usług w sytuacji, gdy na pytanie podmiotu zamawiającego przedsiębiorca ten oświadcza, że nie odnosi on z tego tytułu żadnej nieusprawiedliwionej korzyści, która mogłaby zafałszować zwykłe warunki konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 08.03.2003
Dz.U. C 70 z 22.3.2003.

WYROK TRYBUNAŁU**(druga izba)****z dnia 3 marca 2005 r.**

w sprawie C-172/03 Wolfgang Heiser przeciwko Finanzamt Innsbruck⁽¹⁾ (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Podatek VAT — Zwolnienie usług świadczonych w ramach wykonywania zawodu medycznego — Korekta odliczeń)

(2005/C 106/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-172/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria), postanowieniem z dnia 31 marca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 kwietnia 2003 r., w postępowaniu Wolfgang Heiser przeciwko Finanzamt Innsbruck, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby,

C. Gulmann, R. Schintgen, J. Makarczyk i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 3 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 92 Traktatu WE (obecnie art. 87 WE) należy interpretować w ten sposób, że powinna być uznana za pomoc państwa zasada zawarta w art. XIV ust. 3 federalnej ustawy 21/1995 zmienionej federalną ustawą 756/1996, że przejście lekarzy z systemu opodatkowania transakcji podatkiem od wartości dodanej na system transakcji zwolnionych nie implikuje zmniejszenia, przewidzianego w art. 20 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, dokonanego wcześniej odliczenia dotyczącego towarów wykorzystywanych nadal w przedsiębiorstwie.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 3 marca 2005 r.

w sprawie C-195/03 (wniosek Hof van Beroep te Antwerpen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): z oskarżenia Ministerie van Financiën przeciwko Merabi Papismedov i.in. (¹)

(Wspólnotowy Kodeks Celny — Przedstawienie towarów organom celnym — Pojęcie — Papierosy zgłoszone pod nazwą „urządzenia kuchenne” — Powstanie długu celnego w przywozie — Dłużnik celny)

(2005/C 106/10)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-195/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hof van Beroep te Antwerpen (Belgia) postanowieniem z dnia 7 maja 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 maja 2003 r., w postępowaniu z oskarżenia Ministerie van Financiën przeciwko Merabi Papismedov i.in., przy udziale: KBC Lease Belgium NV, Volvo Truck Finance Belgium NV, Trybunał (szósta izba), w składzie: J.-P. Puissochet, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, S. von Bahr i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 3 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Towary przedstawione organom celnym, dla których złożono deklarację skróconą oraz potwierdzono dokument dotyczący

zewnątrznego tranzytu wspólnotowego nie zostały zgodnie z prawem wprowadzone na obszar celny Wspólnoty, jeśli w dokumentacji przedstawionej organom celnym towary te zostały ujęte pod niewłaściwą nazwą.

2) Dług celny w odniesieniu do towarów przedstawionych organom celnym i zgłoszonych pod niewłaściwą nazwą powstaje na podstawie art. 202 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

3) Do sądu krajowego należy dokonanie w świetle okoliczności sprawy w postępowaniu głównym weryfikacji czy dana osoba, która złożyła deklarację skróconą lub zgłoszenie celne, jest z powodu wskazania niewłaściwej nazwy towaru odpowiedzialna za nielegalne wprowadzenie tego towaru. Jeśli tak nie jest do tego sądu należy zbadać, czy poprzez swoje działanie osoba ta uczestniczyła we wprowadzeniu towaru w sytuacji, w której wiedziała ona lub powinna była wiedzieć, że wprowadzenie to jest nielegalne.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 24 lutego 2005 r.

w sprawie C-279/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Implants (International) Ltd (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Zwrot wypłaconej zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne)

(2005/C 106/11)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-279/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: R. Lyal i C. Giolito) przeciwko Implants (International) Ltd, z siedzibą w Cleveland (Zjednoczone Królestwo), mającej za przedmiot skargę na podstawie art. 238 WE, wniesioną w dniu 26 czerwca 2003 r., Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Tytułem roszczenia głównego zasądza się od Implants (International) Ltd na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich kwotę 284 000 Euro, powiększoną o odsetki za opóźnienie:

— w wysokości 4,8 % rocznie, za okres od dnia 31 sierpnia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.;